

FERIA SEXTA POST DOMINICAM PASSIONIS
COMMEMORATIO SEPTEM DOLORUM B.M.V.

SUB TITULO

BEATAE MARIAE VIRGINIS DE COMPASSIONE

I classis

AD I VESPERAS

Ant. Vadam ad montem
* myrrhæ et ad collem
thuris.

Psalmus 115

CRédidi, propter quod
locútus sum: * ego
autem humiliátus sum ni-
mis.

Ego dixi in excéssu meo:
* Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómi-
no, * pro ómnibus, quæ
retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípi-
am: * et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam coram omni pópulo
ejus: * pretiósá in conspé-
ctu Dómini mors sanctó-
rum ejus:

O Dómine, quia ego ser-
vus tuus: * ego servus tu-
us, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *
tibi sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus: * in átriis do-
mus Dómini, in médio tui,
Jerúsalem.

Ant. Vadam ad montem
* myrrhæ et ad collem
thuris.

Ant. Diléctus meus *
cándidus et rubicúndus:
comæ cápitis ejus sicut
púrpura regis vincta caná-
libus.

Psalmus 119

AD Dóminum cum tri-
bulárer clamávi: * et
exaudivit me.

Dómine, libera ánimam
meam a lábiis iníquis, * et
a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad lin-
guam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolató-
riis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est: ha-
bitávi cum habitántibus
Cedar: * multum íncola
fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt
pacem, eram pacíficus: *
cum loquébar illis, impu-
gnábant me gratis.

Ant. Diléctus meus *
cándidus et rubicúndus:
comæ cápitis ejus sicut
púrpura regis vincta caná-
libus.

Ant. Quo ábiit * diléctus
tuus, o pulchérissima mul-
terum? quo diléctus tuus
declinávit?

Psalmus 139

ERipe me, Dómine, ab
hómine malo: * a vi-
ro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniqui-
tátes in corde: * tota die
constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas
sicut serpéntis: * vené-
num áspidum sub lábiis
eórum.

Custódi me, Dómine, de
manu peccatóris: * et ab
homínibus iníquis éripe
me.

Qui cogitavérunt sup-
plantáre gressus meos: *
abscondérunt supérbi lá-
queum mihi:

Et funes extendérunt in
láqueum: * juxta iter
scándalum posuérunt mi-
hi.

Dixi Dómino: Deus me-
us es tu: * exáudi, Dómi-
ne, vocem deprecatiónis
meæ.

Dómine, Dómine, virtus
salútis meæ: * obumbrá-
stí super caput meum in
die belli.

Ne tradas me, Dómine, a
desidério meo peccatóri:
* cogitavérunt contra me,
ne derelínquas me, ne for-
te exalténtur.

Caput circúitus eórum:
* labor labiórum ipsórum
opériet eos.

Cadent super eos carbó-
nes, in ignem deícies eos:
* in misériis non subsí-
stent.

Vir linguósus non diri-
gétur in terra: * virum in-
jústum mala cápient in in-
térítu.

Cognóvi quia fáciet Dó-
minus judícium ínopis: *
et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justí confi-
tebúntur nómini tuo: * et
habitábunt recti cum vul-
tu tuo.

Ant. Quo ábiit * diléctus
tuus, o pulchérissima mul-
terum? quo diléctus tuus
declinávit?

Ant. Fascículus myrrhæ
* diléctus meus mihi inter
úbera mea commorábitur.

Psalmus 140

Domine, clamávi ad
te, exáudi me: * in-
téndé voci meæ, cum cla-
mávero ad te.

Dirigátur orátio mea sic-
ut incénsum in conspéctu
tuo: * elevátio mánuum
meárum sacrificíum ve-
spertínium.

Pone, Dómine, custódi-
am ori meo: * et óstium
circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum
in verba malítiæ, * ad ex-
cusándas excusatiónes in
peccátis.

Cum homínibus operán-
tibus iniquitátem: * et
non communicábo cum
eléctis eórum.

Corrípiet me justus in
misericórdia, et increpábit
me: * óleum autem pecca-
tóris non impínguet caput
meum.

Quóniam adhuc et orátio
mea in beneplácitis eó-
rum: * absorpti sunt jun-
cti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quón-
iam potuérunt: * sicut
crassitúdo terræ erúpta
est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum : * quia ad te, Domine, Domine, oculi mei : in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi : * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores : * singulariter sum ego donec transeam.

Ant. Fasciculus myrrhae * dilectus meus mihi inter ubera mea commorabitur.

Ant. Fulcite me floribus * stipate me malis, quia amore langueo.

Psalmus 141

Voce mea ad Dominum clamavi : * voce mea ad Dominum deprecatus sum:

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam : * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine, * dixi : Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam : * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persecutibus me : * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo : * me ex-

spectant justis, donec retribuas mihi.

Ant. Fulcite me floribus * stipate me malis, quia amore langueo.

Capit. Is. 53, 1-2

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti.

Hymnus

Stabat Mater dolorosa
Juxta crucem lacrimosa,
Dum pendebat Filius.

Cujus animam gementem,
Contristatam et dolentem,
Pertransiit gladius.

O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigeniti!

Quae maeubat, et dolubat,
Pia Mater dum videbat
Nati poenas inclyti.

Quis est homo qui non flet,
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio?

Quis non posset contristari,
Christi Matrem contemplari
Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suae gentis
Vidit Jesum in tormentis,
Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum,
Moriendo desolatum,
Dum emisit spiritum.

Eja, Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam:

Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complacem.

Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complacem.

Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complacem.

Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complacem.

Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complacem.

Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complacem.

Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complacem.

Oratio. Ora pro nobis Virgo dolorosissima.

Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Tuam ipsius animam * (ait ad Mariam Simeon) pertransibit gladius.

Oratio

Deus, in cujus passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosae Virginis et Matris Mariae doloris gladius pertransiit: concede, propitius; ut qui transfixionem ejus et passionem venerando recolimus, gloriosis meritis et precibus omnium Sanctorum cruci fideliter astantium intercedentibus, passionis tuae effectum felicem consequamur: Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. Ferae :

In Vesp. Ant. Desiderio * desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar.

Oratio. Eripe me, Domine, ab homine malo.

Oratio. A viro iniquo eripe me.

Oratio

Ego, quæsumus Domine, propitius plebi tuæ : * ut quæ tibi non placet respuentes, tuorum potius replentur delectationibus mandatorum. Per Dominum.

Completorium de Dominica.

Si hoc Festum caruerit I Vesperis, ad Matutinum dicitur Hymnus Stabat Mater, ad Laudes Sancta Mater, in II Vesperis Virgo virginum.

AD MATUTINUM

Invit. Dolores gloriosae recolentes Virginis, Dominum pro nobis passum, * Venite, adoremus.

Ps. 94 Venite, exultemus.

Hymnus

Sancta Mater, istud agas,
Crucifigi fige plagas
Cordi meo valide :

Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide,

Fac me tecum pie flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero:

Juxta crucem tecum stare,
Et me tibi sociare
In planctu desidero.

Amen.

In I Nocturno

Ant. Astiterunt reges terrae, * et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psalmus 2

Quare fremuerunt gentes : * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum : * et proiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, iridebit eos : * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * predicans praecipuum ejus.

Amen.

Dóminus dixit ad me : *
Fílius meus es tu, ego hó-
die génuí te.

Póstula a me, et dabo tibi
gentes hereditátem tuam,
* et possessiónem tuam
términos terræ.

Reges eos in virga férrea,
* et tamquam vas figuli
confrínges eos.

Et nunc, reges, intel-
légitte : * erudímini, qui ju-
dicátis terram.

Servíte Dómino in timó-
re : * et exsultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite disciplí-
nam, nequándo irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus : * beáti omnes qui
confidunt in eo.

Ant. Asitérunt reges
terræ, * et príncipes con-
venérunt in unum advér-
sus Dóminum, et advér-
sus Christum ejus.

Ant. Voce mea * ad Dó-
minum clamávi, et exau-
dívít me de monte sancto
suo.

Psalmus 3

Domine, quid multi-
plicáti sunt qui trí-
bulant me? * multi insúr-
gunt advérsus me.

Multi dicunt animæ
meæ : * Non est salus ipsi
in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, su-
scéptor meus es, * glória
mea, et exáltans caput me-
um.

Voce mea ad Dóminum
clamávi : * et exaudívít me
de monte sancto suo.

Ego dormívi, et sopó-
rátus sum : * et exsurréxi,
quia Dóminus suscepit
me.

Non timébo mília pó-
puli circumdántis me : *
exsúrge, Dómine, salvum
me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversántes mihi
sine causa : * dentes pec-
catorum contrívísti.

Dómini est salus : * et
super pópulum tuum be-
nedíctio tua.

Ant. Voce mea * ad Dó-
minum clamávi, et exau-
dívít me de monte sancto
suo.

Ant. Factum est cor me-
um * tamquam cera liqué-
scens in medio ventris
mei.

Psalmus 12

Usquequo, Dómine,
obliviscéris me in fi-
nem? * Usquequo avértis
faciem tuam a me?

Quámdui ponam consí-
lia in ánima mea, * do-
lórem in corde meo per
diem?

Usquequo exaltábitur
inimícus meus super me?
* réspice, et exáudi me,
Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne
umquam obdórmiam in
morte : * nequándo dicat
inimícus meus : Præválui
advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsul-
tábunt si motus fuéro : *
ego autem in misericórdia
tua sperávi.

Exsultábit cor meum in
salutári tuo : cantábo Dó-
mino qui bona tríbuit mi-
hi : * et psallam nómini
Dómini altíssimi.

Ant. Factum est cor me-
um * tamquam cera liqué-
scens in medio ventris
mei.

℞. Pósuit me desolátam.

℞. Tota die mærore con-
féctam.

Lectio i

De Isaíá Prophéta

Cap. 53, 1-12

Quis crédidit audítui
nostro? et bráchiúm
Dómini cui revelátum est?
Et ascéndet sicut virgúl-
tum coram eo, et sicut
radix de terra sitiénti. Non
est spécies ei, neque de-
cor, et vídimus eum, et
non erat aspéctus, et desi-
derávimus eum; despéctum,
et novíssimum virórum,
virum dolórum, et
sciéntem infirmitátem, et
quasi abscondítus vultus
ejus et despéctus, unde
nec reputávimus eum.
Vere languóres nostros
ipse tulit, et dolóres no-
stros ipse portávit : et nos
putávimus eum quasi le-
prósum, et percússum a
Deo, et humiliátum. Ipse
autem vulnerátus est pro-
pter iniquitátes nostras,
attrítus est propter scélera
nostra : disciplína pacis
nostræ super eum, et livó-
re ejus sanáti sumus.

℞. Diléctus meus cándi-
dus, et rubicúndus, et to-
tus desiderábilis : * Omnis
enim figúra ejus amórem
spirat, et ad redamándum
próvocat caput incliná-
tum, manus expánsæ, pe-
ctus apértum. ℞. Piis, o
Virgo, spectas eum óculis,
contémplans in eo non
tam vúlnerum livórem,
quam mundi salútem. –
Omnis.

Lectio ii

Omnes nos quasi oves
errávimus, unus-
quisque in viam suam de-
clinávit : et pósuit Dómi-
nus in eo iniquitátem
ómnium nostrum. Oblá-
tus est quia ipse voluit, et
non apéruit os suum; sicut
ovis ad occisiónem ducé-
tur, et quasi agnus coram
tondente se obmutéscet,

et non apériet os suum.
De angústia, et de judício
sublátus est. Generatió-
nem ejus quis enarrábit?
quia abscíssus est de terra
vivéntium : propter scelus
pópuli mei percússi eum.
Et dabit ímpios pro se-
pultúra, et dívitem pro
morte sua, eo quod ini-
quitátem non fécerit, ne-
que dolus fuérit in ore
ejus.

℞. Manus ejus tornátiles,
clavórum cúspide tere-
brátæ, * Humánæ salútis
prétio quasi hyacínthis re-
fértæ. ℞. Córnuá in máni-
bus ejus : ibi abscondíta
est fortitúdo ejus : sunt
enim manus ejus. – Hu-
mánæ.

Lectio iii

ET Dóminus voluit
contérere eum in in-
firmitáte. Si posúerit pro
peccáto animam suam, vi-
débit semen longævum,
et volúntas Dómini in ma-
nu ejus dirigétur. Pro eo
quod laborávit ánima
ejus, vidébit et saturábi-
tur. In sciéntia sua justi-
ficábit ipse justus servus
meus multos, et iniquitá-
tes eorum ipse portábit.
Ideo dispértiam ei plúri-
mos, et fórtium dívidet
spólia, pro eo quod trádi-
dit in mortem animam su-
am, et cum scelerátis re-
putátus est, et ipse pec-
cáta multórum tulit, et
pro transgressóribus ro-
gávit.

℞. Diligébat Jesus Joán-
nem, quóniam speciális
prærogatíva castitátis am-
plióri dilectióne fécerat
dignum : * Quia virgo elé-
ctus ab ipso, virgo in
ævum permánsit. ℞. In
cruce dénique moritúrus
huic Matrem suam vírgi-
nem vírgini commendá-
vit. – Quia. Glória. Quia.

In II Nocturno

Ant. Inimíci mei, * dixérunt mala mihi : Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Psalmus 40

BEátus qui intéllegit super egénum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserere mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constitúerunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adíciet ut resúrgat?

Étenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem, Dómine, miserere mei, et resúscita me : * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sáculo et usque in sáculum : * fiat, fiat.

Ant. Inimíci mei, * dixérunt mala mihi : Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Ant. Deus, vitam meam * annuntiávi tibi : posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Psalmus 55

MIserere mei, Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsus :

In quacúmque die invocávero te : * ecce, cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lumine vivéntium.

Ant. Deus, vitam meam * annuntiávi tibi : posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Ant. Fílii hóminum, * dentes eórum arma et sagíttæ : et língua eórum gládus acútus.

Psalmus 56

MIserere mei, Deus, miserere mei : * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec transeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in opprobrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et eripuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ : * et língua eórum gládus acútus.

Exaltáre super cælos, Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pedibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante faciém meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus : * et super omnem terram glória tua.

Ant. Fílii hóminum, * dentes eórum arma et sagíttæ : et língua eórum gládus acútus.

∞. Fácies mea intúmuit a fletu.

∞. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

Lectio iv

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo de 12 stellis

MArtýrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínice passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur ; et tuam ipsíus ánimam (ad Mariám autem dicébat) pertransíbit gládus. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit. Alióquin non nisi eam pertransiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteáquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nímirum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

℟. Tenebræ factæ sunt, dum crucifixissent Jesum Judæi, et circa horam nonam exclamavit Jesus voce magna : Deus meus, ut quid dereliquisti me? * Et inclinato capite emisit spiritum. ℞. Quis tibi nunc sensus, dum cernis talia, Virgo? – Et.

Lectio v

TUam ergo pertransiit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immerito predicemus, in qua nimium corporeæ sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille, revera pertransiens animam, et pertingens usque ad divisionem animæ et spiritus: Mulier, ecce filius tuus? O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur, servus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando et nostra, licet saxea, licet ferrea pectora, sola recordatio scindit?

℟. Passio Domini, * Ipsam ejus Matrem, carnali orbitate graviter percussam, vehementissime contristavit. ℞. Ferrum lanceæ militaris, latus quidem Salvatoris, animam vero transiit Virginis Matris. – Ipsam.

Lectio vi

NON mirèmini, fratres, quod Maria Martyr in anima fuisse dicatur. Mirètur qui non meminèrit se audivisse Paulum inter máxima gentium crimina memorantem, quod sine affe-

ctione fuissent. Longe id fuit a Mariæ visceribus, longe sit a servulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscierat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuo resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariæ Filium patientem? Ille etiam mori corpore potuit; ista commori corde non potuit? Fecit illud caritas, qua majorem nemo habuit; fecit et hoc caritas, cui post illam similis altera non fuit.

℟. Quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meæ, et inhærendo lateri tuo, ut sanguis tuus sanguinem meum tangat, et tergat * Ut fons aquæ tuæ de scaturigine recti cordis, per venas boni operis, in finem æternæ felicitatis exsiliat? ℞. Filii tui de longe venient, et filiaæ tuæ de latere surgent. – Ut. Glória. Ut.

In III Nocturno

Ant. Intendèrunt arcum, * rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus 63

EXaudi, Deus, orationem meam cum deprecor : * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium : * a multitudinem operantium iniquitatem.

Quia exacuèrunt ut gladium linguas suas : * intendèrunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Súbito sagittabunt eum, et non timebunt : * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos : * dixerunt : Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutatio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos : * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt ópera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Intendèrunt arcum, * rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Ant. Factus sum * sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalmus 87

Domine, Deus salutis meæ : * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendèntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egredièbar : * óculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscèntur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi : * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedèrunt me sicut aqua tota die : * circumdedèrunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum : * et notos meos a miseria.

Ant. Factus sum * sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Ant. Replevit me amaritudine, * inebriavit me absinthio.

DEus, laudem meam ne tacueris : * quia os peccatoris, et os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me : * et expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi : * ego autem orabam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis : * et odium pro dilectione mea.

Constituere super eum peccatorem : * et diabolus stet a dextris ejus.

Cum iudicatur, exeat condemnatus : * et oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani : * et uxor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii ejus, et mendicent : * et eiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fenerator omnem substantiam ejus : * et diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor : * nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum : * in generatione una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini : * et peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, et dispereat de terra memoria eorum : * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem, et mendicem.

cum, * et compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, et veniet ei : * et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum, * et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicut oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur : * et sicut zona, qua semper praecingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum : * et qui loquuntur mala adversus animam meam.

Et tu, Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suavis est misericordia tua.

Libera me quia egenus, et pauper ego sum : * et cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra cum declinat, ablatus sum : * et excussus sum sicut locustae.

Genua mea infirmata sunt a jejunio : * et caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis : * viderunt me, et moverunt capita sua.

Adjuva me, Domine, Deus meus : * salvum me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua haec : * et tu, Domine, fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices : * qui insurgunt in me, confundantur : servus autem tuus laetabitur.

Induantur qui detrahunt mihi, pudore : * et operiantur sicut diplode confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo : * et in medio multorum laudabo eum.

Quia astitit a dextris pauperis, * ut salvam faceret a persecutoribus animam meam.

Ant. Replevit me amaritudine, * inebriavit me absinthio.

℟. Deus vitam meam annuntiavi tibi.

℞. Posuisti lacrimas meas in conspectu tuo.

Lectio vii

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem

Cap. 19, 25-27

IN illo tempore: Stabant iuxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus Maria Cleophae, et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi

Tract. 119 in Joannem

HÆC nimirum est illa hora, de qua Jesus, aquam conversurus in vinum, dixerat Matri: Quid mihi et tibi est mulier? nondum venit hora mea. Hanc itaque horam praedixerat, quae tunc nondum venerat, in qua deberet agnoscere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo divina facturus, non divinitatis, sed infirmitatis matrem velut incognitam repellabat; nunc autem humana jam patiens, ex qua fuerat factus homo, affectu commendabat humano. Moralis igitur insinuat locus. Facit quod faciendum admonet, et exemplo suo suos ministros instruxit praecceptor bonus, ut a filiis piis impendatur cura parentibus: tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit magistri docentis.

℞. Doleo super te fili mi Jesu, decorus nimis, et amabilis super amorem mulierum! * Sicut enim mater unicum diligit filium, ita ego te diligebam. ℞. Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus. – Sicut.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viii

EX hac sana doctrina didicerat Paulus Apostolus quod docebat quando dicebat: Si quis autem suis, et maxime domesticis non providet, fidem negavit, et est infideli deterior. Quid autem tam cuique domesticum, quam parentes filiis, aut parentibus filii?

℞. Eia, Mater fons amoris, fac nos sentire vim doloris, ut tecum lugeamus: * Et Dominicæ passionis fructum sentiamus. ℞. Ut sicut Filius tuus Jesus pro nobis mortuus est, et resurrexit; ita et nos commortui cum eodem resurgamus. – Et. Gloria. Et.

Lectio ix

HUjus itaque saluberrimi praecipti ipse Magister Sanctorum de seipso constituebat exemplum; quando non ut famulae Deus, quam creaverat, et regerat; sed ut matri homo, de qua creatus fuerat, et quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium providebat.

Te Deum

AD LAUDES

Ant. 1. Vadam ad montem * myrrhæ et ad collem thuris.

Psalmi de Domin. 1º loco

Ant. 2. Diléctus meus * cándidus et rubicúndus : comæ cápitis eius sicut púrpura regis vincta canálibus.

Ant. 3. Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérrima mulierum? quo diléctus tuus declinávit.

Ant. 4. Fascículus myrrhæ * diléctus meus mihi inter úbera mea commorábitur.

Ant. 5. Fulcíte me floribus * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capit. Is. 53, 1-2

Q uis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus

V irgo vírginum præclára,

Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.

Fac ut portem Christi mortem,
Passiónis fac consórtem,
Et plagas recólere ;

Fac me plagis vulnerári,
Fac me cruce inebriári,
Et cruóre Fílii.

Flammis ne urar succén-
sus,
Per te Virgo sim defénsus
In die iudicii.

Christe, cum sit hinc ex-
íre,
Da per Matrem me veníre
Ad palmam victóriæ.

Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosíssima.

℟. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ad Bened. Ant. Cum vidisset Jesus * Matrem stantem juxta crucem, et discipulum quem diligébat, dicit Matri suæ : Múlier, ecce filius tuus. Deínde dicit discipulo : Ecce mater tua.

Oratio

D eus, in cujus passió-
ne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Mariæ dolóris gládius pertransívit: concéde, propítius; ut qui transfixiónem ejus et passiónem venerádo recólimus, gloriósas méritis et précibus ómnium Sanctórum cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur : Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. Feriæ :

Ad Bened. Ant. Appropinquábat autem * dies féstus Judæórum, et quærebant príncipes sacerdotum quómodo Jesum interficerent, sed timébant plebem.

℣. Éripe me de inimicis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Oratio

C ordibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde : ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, * temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

Ad Horas, Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in festis.

AD PRIMAM

Ant. Vadam ad montem * myrrhæ et ad collem thuris.

In ℣. br. ℣. Qui passus es propter nostram salútem.

AD TERTIAM

Ant. Diléctus meus * cándidus et rubicúndus : comæ cápitis eius sicut púrpura regis vincta canálibus.

Capit. Is. 53, 1-2

Q uis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

℣. br. Pósuit me * Desolátam. Pósuit me. ℣. Tota die mæróre conféctam. Desolátam. Glória. Pósuit me.

℣. Fácies mea intúmuit a fletu. ℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

AD SEXTAM

Ant. Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérrima mulierum? quo diléctus tuus declinávit.

Capit. Is. 53, 5

I pse vulnerátus est propter iniquitates nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℣. br. Fácies mea * Intúmuit a fletu. Fácies mea. ℣. Et pálpebræ meæ caligavérunt. Intúmuit. Glória. Fácies mea.

℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

AD NONAM

Ant. Fulcíte me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capit. Is. 53, 8

G eneratióne ejus quis enarrábit, quia abscissus est de terra vivéntium ; propter scelus pópuli mei percússi eum.

℣. br. Deus vitam meam * Annuntiávi tibi. Deus. ℣. Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo. Annuntiávi tibi. Glória. Deus.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosíssima. ℟. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

AD II VESPERAS

Omnia dicuntur ut in I Vesperis, præter sequentia:

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosíssima.

℟. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Cum vidisset Jesus * Matrem stantem juxta crucem, et discipulum quem diligébat, dicit Matri suæ : Múlier, ecce filius tuus. Deínde dicit discipulo : Ecce mater tua.

Et fit Commem. Feriæ:

In Vesp. Ant. Príncipes sacerdotum * consílium fecérunt ut Jesum occiderent : dicébant autem : Non in die festo, ne forte tumúltus fieret in pópulo.

℣. Éripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

Oratio

C oncéde, quæsumus, omnipotens Deus : * ut, qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.